

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3361/04
22.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "H" DOO za proizvodnju i trgovinu, koga zastupa advokat, protiv rešenja Agencije za duvan Republike Srbije 01 br. 254/01-4 od 07. 07. 2004. godine, u predmetu brisanja iz registra obrađivača duvana, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.12.2005. godine, doneo je

PRESUDU

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Agencije za duvan Republike Srbije 01 br. 254/01-4 od 07.07.2004. godine.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem tužilac je izbrisan iz registra obrađivača duvana, u koji registar je upisan na osnovu uverenja 01 broj: 254/01-03 od 13. 10. 2003. godine, pod rednim brojem 13.

Tužilac je tužbom u upravnom sporu osporio zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede pravila upravnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, ukazujući da je obrazloženje osporenog rešenja nejasno, nerazumljivo i protivrečno, da je protivno članu 198. i 199. Zakona o opštem upravnom postupku, pa se pobijano rešenje ne može u potpunosti ispitati, niti u pogledu primene pravila postupka i materijalnog prava, niti u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je tužilac upisan u registar obrađivača duvana na osnovu činjenica utvrđenih od strane stručnih lica i to poljoprivrednog inspektora i sanitarnog inspektora, o čemu postoje zapisnici od 25.09.2003. i 30.09.2003. godine i datog mišljenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede i Ministarstva zdravlja o ispunjenosti uslova predviđenih članom 15. Zakona o duvanu. Ističe da od upisa tužioca, pa do donošenja pobijanog rešenja nikakvih promena u pogledu činjenica utvrđenih od strane nadležnih inspektora nije bilo, niti su ove činjenice ponovo utvrđivane, a s obzirom da ni zakonskih izmena nije bilo, proizlazi da je tuženi organ na osnovu istovetnog činjeničnog stanja i na osnovu istih propisa doneo dve različite odluke koje isključuju jedna drugu. Smatra da je u konkretnom slučaju, tumačenje Ministarstva za finansije dato nakon završenog postupka za upis u registar obrađivača duvana, koji prema Pravilniku o upisu u registar obrađivača duvana ima konstitutivni karakter (član 2. Pravilnika o registru pravnih i fizičkih lica), pa se to tumačenje ne može primeniti retroaktivno, čak ni u ponovljenom postupku, bez saglasnosti stranke u čija se stečena prava dira. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Nakon razmotrenja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je, rešavajući po zahtevu tužioca za upis u registar obrađivača duvana od 03.09.2003. godine, Agencija za duvan u skladu sa odredbama člana 15. stav 8. Zakona o duvanu, u postupku utvrđivanja ispunjenosti uslova za obavljanje delatnosti obrade duvana, propisanih članom 15. stav 1. i 2. istog Zakona i članom 2. - 12. Pravilnika o uslovima za obavljanje utvrđivanja kvaliteta i kvantiteta sirovog duvana u listu, obrade duvana, promet obrađenog duvana i proizvodnju duvanskih proizvoda ("Službeni glasnik RS", broj 79/03), po prethodno pribavljenom pozitivnom mišljenju Ministarstva poljoprivrede i vodoprivrede od 06.10.2003. godine i Ministarstva zdravlja od 04.10.2003. godine, nalazeći da su ispunjeni uslovi za upis tužioca u registar obrađivača duvana, usvojila podneti zahtev i izvršila upis tužioca u registar obrađivača duvana pod rednim brojem 4, uverenjem broj: 01-254/01-03 od 13.10.2003. godine. Iz spisa se dalje vidi, da je Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede dalo novo mišljenje od 02.06.2004. godine, da tužilac ne ispunjava uslove iz člana 15. stav 1. navedenog Zakona o duvanu i člana 2. - 12. navedenog Pravilnika o uslovima za obavljanje utvrđivanja kvaliteta i kvantiteta sirovog duvana u listu, obrade duvana, promet obrađenog duvana i proizvodnju duvanskih proizvoda za obavljanje delatnosti obrade duvana, kojim mišljenjem je zamenilo svoje ranije mišljenje od 06. 10. 2003. godine, na osnovu kojeg je tužilac upisan u registar obrađivača duvana. Novo mišljenje o ispunjenosti uslova ovo Ministarstvo je dalo na osnovu mišljenja Ministarstva finansija broj 011-00-275/2004-01 od 17. 05. 2004. godine, koje je, kao ovlašćeni predlagač Zakona o duvanu, odredbe člana 15. Zakona o duvanu protumačilo na bitno drugačiji način. Tuženi organ je, na osnovu navedenog mišljenja, odlučio kao u dispozitivu osporenog rešenja na osnovu člana 192. ZUL-a.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da protiv rešenja Agencije za duvan nije dozvoljena žalba i da je rešenje konačno u upravnom postupku, a da se protiv tog rešenja može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud nalazi da se rešenje Agencije za duvan može izmeniti samo na osnovu nekog od vanrednih pravnih sredstva u upravnom postupku, dok različito tumačenje određenog ministarstva u primeni neke materijalno-pravne norme ne predstavlja razlog za poništaj nekog pravnog akta.

Pored toga, osporeno rešenje ne sadrži pozivanje na materijalno-pravni propis, kao pravni osnov za donošenje rešenja, pa kako je odredbom člana 199. stav 2. ZUP-a propisano, da se u obrazloženju rešenja navode pravni osnov i razlozi za odluku iz dispozitiva, to se osnovano tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i ukazuje na učinjenu povredu odredbe člana 199. stav 2. navedenog Zakona, jer je obrazloženje osporenog rešenja nejasno i ne sadrži pravne propise i razloge, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu.

Sa izloženih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti pomenute nedostatke, s tim što su pravno shvatanje i primedbe suda u pogledu postupka obavezni za tuženi organ na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 22.12. 2005. godine, U. 3361/04

Predsednik veća-sudija

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar

Milanka Alkalaj, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ